

Omwille van de vakantieperiode zijn er geen nieuwe lokale artikels voor week 28.

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: Dertiende zondag door het jaar

OPWEKKING VAN HET DOCHTERTJE VAN JAIRUS

Evangelie (Marcus 5, 21-43)

Toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich daar een grote menigte bij Hem. Dat was aan het meer. Daar kwam Jairus aan, een van de synagogebestuurders. Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten, en smeekte Hem dringend : "Mijn dochtertje is doodziek. Kom mee en leg haar de handen op, zodat ze gered wordt en in leven blijft." Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op.

Er was een vrouw bij die al twaalf jaar aan vloeingen leed. Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters, en alles uitgegeven wat ze had, en er geen baat bij gevonden; ze was er eerder op achteruitgegaan. Omdat ze over Jezus gehoord had, kwam ze door de menigte naar Hem toe en raakte van achteren zijn kleren aan. "Want", dacht ze, "als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik gered worden." Meteen droogde de bron van haar bloed op, en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen. Maar Jezus, die zelf meteen voelde dat er een kracht van Hem was uitgegaan, draaide zich in de menigte om en zei : "Wie heeft mijn kleren aangeraakt ?" Zijn leerlingen zeiden tegen Hem : "U ziet hoe de menigte tegen U opdringt, en U zegt : 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt ?'" Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had. De vrouw werd bang en begon te beven, omdat ze wist wat er met haar

gebeurd was. Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten, en vertelde Hem de hele waarheid. Maar Hij zei haar : "Mijn dochter, uw vertrouwen is uw redding; ga in vrede, en blijf van uw kwaal verlost."

Hij was nog niet uitgesproken, of daar kwamen mensen uit het huis van de synagogebestuurder om hem te zeggen : "Uw dochter is gestorven. Wat valt u de Meester nog lastig ?" Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd, zei tegen de synagogebestuurder : "Wees niet bang, heb maar vertrouwen." Hij liet niemand met zich meegaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Ze kwamen bij het huis van de synagogebestuurder, en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen. Hij ging naar binnen en zei : "Waarom die drukte en die tranen ? Het kind is niet gestorven, het slaapt." Ze lachten Hem uit. Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten, nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee, en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag. Hij pakte het kind bij de hand en zei haar : "Talita koem." In vertaling betekent dat : "Meisje, ik zegje, sta op." Meteen stond het meisje op en liep rond. Ze was twaalf jaar. Ze raakten buiten zichzelf van opwinding. Hij beval hen met nadruk dat niemand dit te weten zou komen, en Hij vroeg hun om haar eten te geven.

Misschien is het toeval, maar ik denk het niet. Tweemaal wordt hier het getal twaalf genoemd : de vrouw heeft al twaalf jaar bloedingen, en de dochter van Jairus is twaalf jaar. Een naam hebben die twee mensen niet, maar blijktbaar is dat getal twaalf wel belangrijk. Het is een herinnering aan de twaalf stammen van het oude Israël. Wil Marcus hiermee zeggen dat het oude Israël ziek is, dat het oude Israël dood is ?

Het is in ieder geval door de oude reinheidsgeboden over boord te gooien, dat de vrouw geneest. Zij leed aan bloedvloeiingen, een kwalijke ziekte, gepaard met lichaamsgeuren en vuil. Ze was onrein, en wie het bloed of de kleren van zo iemand aanraakte, werd ook onrein. Zelf mochten ze uiteraard ook niemand aanraken. De bloedingen vreten niet alleen aan de levenskracht en de energie van de vrouw, maar duwen haar ook in een sociaal en fysiek isolement. Het is zo erg als melaatsheid.

Maar toch raakt ze Jezus aan, langs achter, zodat Hij haar niet ziet komen. Ze weet dat ze Hem hierdoor ook onrein maakt, maar toch doet ze het. Ongehoord, ongezien ! Maar ook Jezus trekt zich niets aan van het aanrakingstaboe. "Ga in vrede", zegt Jezus haar. De hulpvragende onderweg krijgt absolute voorrang.

Dit is een mooie illustratie van wat we vorige zondag lazen : ge moet geloof, vertrouwen hebben, en geen schrik. Het zijn inderdaad dezelfde woorden die Marcus hier gebruikt.

Genezing en leven komen door aanraking, door een eenvoudig gebaar, door een handreiking.

En mensen die dit nodig hebben, die komen we overal tegen, ook "en passant", zoals de vrouw vandaag die naar voor treedt wanneer Jezus op weg is naar het huis van Jairus. Verhalen als dit zijn geen "sterke" verhalen, maar "sterkende" verhalen, opstandingsverhalen.

Vieringen van de komende zondag: 14de zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 09 juli

19.00u: Eucharistieviering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 07 juli

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 07 juli

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 07 juli

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Wendy Broos

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 06 juli

Geen viering

Zondag 07 juli

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 07 juli

11.00u: Gebedsdienst